

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

„Așa a iubit Dumnezeu lumea cât și pe fiul său unul născut l-a dat ca tot celce crede într'ânsul să nu piară ci să aibă viață de veci.”

(Ioan 3, 16).

Fără îndoială, Dumnezeu este acela care ne iubește mai mult decât oricine. El ne-a zidit, El ne susține, El ne-a dat darurile și bunătățile vieții, fără să câștige prin aceasta ceva. Ne-a îngămădit cu bogățiile desăvârșirilor omenești, numai din dragoste față de noi oamenii, fără să aștepte răsplată. Ba tocmai a știut că noi, zidirile Lui, — prin păcatele noastre — cât îl vom supăra, și totuși bogăția darurilor nu s'a ciuntat pentru noi.

Când apoi mulțimea răutăților omenești s'a îngămădit atât de mult, încât dreptatea dumnezeiască ar fi cerut să fim șterși de pe pământ, L-a trimis pe Fiul Său cel Unul Născut „ca tot celce crede într'ânsul să nu piară, ci să aibă viața de veci.”

Acest Isus Hristos, trimis de plinimea dragostei lui Dzeu Tatăl, față de zidirile Lui a adus pe pământ dragostea creștinească. Dragostea, „care nu se îndărătnește”. Dragostea fără de care nu suntem decât numai un

fanfaron, o tobă de sunare și „țimbală răsunătoare.”

Acest Isus și-a dat viața pentru prietenii săi. Și dragostea ce a vărsat-o peste noi, a tras după sine ceata atâtor mucenici cari, începând dela cel dintâiu dintre ei, Ștefan, până la sutele de mii de armeni, mexicani și ruși din zilele noastre, și-au vărsat și ei sângele pentru numele lui Isus.

Dar oare noi, nu trebuie să-L iubim pe Isus Hristos? Oare El, Bunătatea Bunătăților, Desăvârșirea Desăvârșirilor, Sfîntenia Sfîntenilor, Frătele nostru blând, Invățătorul nostru înțelept, Tatăl nostru... nu trebuie să fie iubit și de noi cu tot trupul, tot sufletul și toată ființa noastră?

Atât de mult a iubit Dzeu lumea încât pe fiul său unul născut l-a dat pentru noi; iară noi să-l iubim atât de mult pe Dzeu și fiul său unul născut, încât toate gândurile, toate dorințele și toate faptele noastre să ne fie îndreptate de dragostea noastră față de Dumnezeu și față de făpturile sale.

A apărut cea mai efină carte de rugăciuni pentru, prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

Invățătorii români.

Invățătorii români din Ardeal s'au adunat în zilele de 29, 30 August în Sighet, la mare sfat. Au început cu aceea că au mers la Biserică și au ascultat Sf. Liturghie.

Ce bine să mai spunem despre această adunare? Noi v e d e m din ea că iară vor reinvia vremurile bune, când învățătorul va cunoaște că fără ajutorul Bisericii nu se poate face școală adevărată.

Precum cele dintăiu școale au fost ridicate de Biserică, așa trebuie să fie și cele de azi și cele de mâine, ridicate pe învățătura Bisericii. Precum cei dintăiu învățători au fost preoții, așa trebuie să fie și învățătorii de azi ca preoții: plini de dragostea lui Dumnezeu, a Deapropaelui, a copiilor, căci numai atunci vor putea fi plini și de dragostea Neamului.

Precum preoții lucrează cu gândul că pe ei Dumnezeu i-a pus în slujbă ca să propovăduiască cuvântul Lui: așa și învățătorii trebuie să aibă convingerea că ei sunt trimișii lui Dumnezeu cari, punând la temelie morala creștină, trebuie să muncească la ridicarea marelui clădiri, a Neamului Românesc.

Omul și învățătura.

În satul Nicoleni nu era mai mare gazdă, decât Filip Moldovanu. Era om sârguincios și Dumnezeu i-a răsplătit munca. Bună starea deja, se vedea când ei intrat în curtea lui. Casa strălucea de curățenie, din grădinița de flori mirosul busuiocului se nălța la cer, parcă și grădina de flori ar fi voit să-și aducă rugăciunea la tronul lui Dumnezeu. În curte mulțimea păsărilor făcea gălăgie, din grajduri se putea auzi mugetul vitelor și dacă adaugem încă, că Filip Moldoveanu avea cel mai mult și cel mai bun pământ în hotar, putem să ne dăm seamă de situația materială a lui. Dar Moldovanu și în cele sufletești era primul în sat. La biserică nimeni nū umbla așa de regulat, decât el; săracilor nimeni nu le-a dat așa de multă milă decât Filip. În toate privințele era om întreg.

Avea însă și el un cusur. Nu s'a increzut în învățătura dela școale. De multe ori spunea când trecea înaintea școlii din sat: „Tot învățați, învățați și nu vă alegeți cu

nimic.“ Și când vedea că școlarii fac practică agricolă, numai râdea și cugeta în sine, că mai bine ar vini copiii la el, să nvețe lucrarea câmpului, decât să asculte pe învățător, care poate acasă, la el nu are nici un petec de pământ, necum să știe cum se lucrează pământul.

Moldovanul nostru avea doi băieți. Cel mai mare era bolnăvicios, slab; — cel mai mic sănătos, dolofan. Pe copilul cel mai mare nu-l putea folosi la lucru și așa vrând nevrând l-a dat la școală, dar totodată a spus, că cel mai mic nu va vedea școala din lăuntru, — căci dacă el, tata a putut trăi și încă bine, fără școală, cu atât mai bine pot trăi fără ea băieții săi, căroro le-a adunat el avere. Cel mai mare să-și piardă vreme la școală, dar el nu așteaptă nimic dela aceasta.

A trecut patru ani, și băiatul cel mai mare a terminat patru clase primare. Într'o zi, când mergea cu băieții săi pe drum, întâlni pe poștărița care îi aducea o scrisoare. „Să mergem la domnul preot,“ — spuse Moldovanu; „să-mi citească scrisoarea.“ „Tată eu îți voiu ceti“ — spuse băiatul cel mai mare. Filip își aducea aminte că băiatul lui deja de trei ani tot se roagă de el, ca scrisorile care sosesc, să le dea lui să le citească, — dar el n'a vrut niciodată. Și cum era om bun, i se făcu milă de copil și i-a dat scrisoarea. Și ce mare-i era mirarea, băiatul citea așa de bine, că nici domnul părinte n'ar fi putut altfel a citi. Moldovanu n'a spus nimic, dar din ziua aceea urmărea pe copil cu mai mare atenție.

Trecură câteva zile și într'o zi, când se aflau în grădină îl aude pe copil spunând fratelui său: „Aici e prea gras pământul pentru ceapă, aici ar fi trebuit pus bostan.“ Involuntar îi dădu dreptate. Cum Filip îngândurat trecea pe sub un măr, se uită sus și vede că mărul, care a fost un soi rău, este altuit după toată regula. Deja știa că mâna băiatului său celui mai mare este și aici. La prânz apoi îl întrebă și i s'a adus la cunoștință că la școală și pomăritul se învață.

Moldovan voia să-și zidească un grajd nou. Știa el prețul cărămizii, al scândurei, al șindriței, al muncii dar nu putea să calculeze cât îl va costa grajdul întreg. Iară voia să meargă la preot, dar fiul lui cel mai mare nu-l lăsa. Într'o oră era gata cu toată socoteala.

„Acum văd ce plătește învățătura,“ — spuse Filip Moldovan și încă în toamna aceea și-a înscris și băiatul cel mai mic la școală.

Dr. Irena Berinde

Luceafărul ce se ivește la miazănoapte ...

... A fost întunecime mare peste acele plaiuri... Și nori grei și tulburători și sgomotoși au împânzit de au întunecat albastrul limpede al cerului... Și norii cu vuiet mare au început să amenințe și să se descarce peste acele locuri... Și poporul s'a înfricoșat și pușini slabi de inger s'au risipit... Pentru că întunecimea norilor i'a cuprins, le-a înspăimântat inimile, le-a împăingenit vederea și s'au abătut dela drumul cel drept. Ci numai frica și slăbiciunea și neștiința i'a făcut pe ei, pe cei câjiva pușini să se se plece și să se abată. Și îngrijorarea a început să crească și nemulțumirea celor mulți a început să se lățiască și inimile au început să se umple de tot mai multă amărăciune și privirile multora s'au îndreptat și s'au înălțat, — spre cer... Și rugăciune au vărsat către Domnul puterilor și al cerului... Și Domnul cel bun și mare s'a milostivit, a plecat urechea Sa și a ascultat rugăciunea de cerere a poporului Său... Și semn a făcut... Și norii cei întunecoși au început să se risipească, să se desfacă, să se depărteze de peste acele locuri... Și cerul a început să se curățească, să se limpezească și să se însenineze tot mai mult... Și acolo, — departe înspre miazănoapte a început să se iviască în zare, pe albastrul cerului: Luceafărul. Abia se întrezărește pe geana cerului... Și multime mare cu privirea așintită spre el, așteaptă cu nerăbdare și plină de nădejde ridicarea lui în largul zării... Ca lumina lui să risipiască și cele din urmă rămășițe ale întunerecului, să alunge și cele câteva petece întunecoase cari mai zăbovesc pe întinderea lui... Și cum „lumina întru întunec luminează,“ am și început să simțim atingerea razelor lui îndepărtate... Și poporul care l'a dorit și îl urmărește, — încurând îl va vedea sosit și îl va putea privi în toată strălucirea Lui... Atunci va fi bucurie mare și mulțumire... și pace peste întreg poporul acela... Și multă bogăție va afla... Fie, — ca din lumina Lui, tot

mai multă lumină să răsară peste întinsul Țării cercetate și binecuvântate de Stăpânul luminii și al binelui: de marele și atotputernicul Dumnezeu... Vino lumină cerească, vino: Te așteptăm cu inimile, cu mintea și cu sufletele noastre larg deschise....

Nr. 245—930
vic.

Cercular.

cătră veneratul Cler din districtele protopopești Sighet, Mara și Cosău.

Prin aceste sunt rugați Preaonorații Frați, să binevoiască a-și înainta fără amânare acestui oficiu chitanțele peste plata impozitelor globale de pe trimestrul Iuliu, August, Septembrie crt. cari trebuiau să fie achitate încă în luna August crt.

Oficiul vicarial.

Sighet, la 1-a Sept. 1930.

reveritor în Hristos frate:
Ilariu Boroș
vicar for. eppesc al Marm.

Nr. 246—1930
vic.

Cercular.

cătră veneratul Cler din districtele Sighet și Mara.

Prea onorații Frați, cari încă nu și-au prezentat rațiunile bisericesti, vor binevoi a-o face aceasta până în 12 Sept. crt. având a le înainta subsemnatului oficiu.

Dela Oficiul vicarial.

Sighet, la 1-a Sept 1930

reveritor în Hristos frate:
Ilariu Boroș
vicar for. eppesc al Marm.

Bibliografie. Părintele Lucian Pop călugăr bazilitan dela Mănăstirea Bixadului a scos de sub tipar o cărticică, carea dacă o citește cineva și își întocmește viața după învățăturile cuprinse în ea, își poate asigura fericirea atât vremelnică cât și veșnică. Aceasta cărticică poartă titlul: „100 Sfaturi”, pentru că conține cu adevărat o sută de învățături de mare preț pentru viață. Se poate cumpăra cu 10 Lei exemplarul dela Mănăstirea Bixad (județul Satu-Mare). O recomandăm cu toată căldura

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obținea prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cărticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de
„Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărticele de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții,” de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamei față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului”. Prelucrare de Părintelele de sub munți. Prețul 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu”. Prelucrare de Păr. dela Bistrița. Prețul 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucr. de Părintele d. Bistrița. Prețul 8 Lei.

Calendar săptămânal.

7—13 Septembrie 1930.

7. Dumineca (înainte de înălț. sf. Cruci) Ev. 3, 13. M. Sozant.
8. Luni. Nașterea Preac. F. Maria.
9. Marți. Ss. Ioachim și Ana.
10. Mercuri. M. Minodora.
11. Joi. C. Teodora.
12. Vineri. M. Autonom.
13. Sâmbătă. M. Corneliu Sut.

